

[Steen Folke]

Jeg vil ikke være betænkelig ved at sige, at undervisningsministeren simpelt hen ikke aner, hvad hun snakker om. Jeg vil foreslå ministeren at aflægge et besøg på Nørre Fælled, så det kan blive demonstreret, hvilken rolle deltidslærerne spiller i den aktuelle undervisning, og så vil det blive interessant at høre ministerens forklaring på, hvordan man ved hjælp af de faste lærere sagtens kan opretholde undervisningens standard, når man har fyret deltidslærerne.

I øvrigt må nedskæringerne og de planer, som direktoratet for de videregående uddannelser har for de kommende år ses i sammenhæng med den budgetreform, som skal adskille forskning og undervisning, og som på mere systematisk vis vil føre til en forringelse af universitetsuddannelserne.

Jeg skal herefter sige lidt om de øvrige områder, der rammes denne gang. Jeg vil starte med et område, som ikke er blevet nævnt endnu, men som jo også hører med i buketten, og som er et ganske vigtigt område. Det drejer sig om den uddannelse af voksne og af unge, der foregår efter lovgivningen om fritidsundervisning. Der skal jo efter planerne spares også et betragteligt beløb netop her. Under dette område ligger bl. a. undervisningen af indvandrere. Nu havde vi jo en indvandrerdebat her for ikke ret længe siden, hvor regeringen bedyrede, at man ville satse mere på at kunne tilbyde en undervisning af lige netop indvandrerne, af de voksne indvandrere. Det var noget, regeringen gik ind for. Samtidig med, at man står og siger det fra talerstolen her, så gennemfører man altså nogle indgreb over for lige præcis den kategori, som i virkeligheden vil gøre det umuligt at opfylde de smukke intentioner.

Sagen er, at man foretager et drastisk indgreb over for de i forvejen ikke særlig gunstigt stillede lærere, der fungerer på disse områder. Man fjerner med et pennestrøg anciennitetstillæg, tillæg for specialundervisning og andre ting, noget, som vil føre til en direkte lønforringelse for nogle på op til 25 pct. Det vil i særlig grad ramme de bedst kvalificerede, dem, der har en vis erfaring og derigennem også en vis anciennitet i systemet. Så forestiller man sig alligevel, at man kan skaffe kvalificerede, erfarne undervisere til at forestå det meget vigtige arbejde, det er, at kunne tilbyde bl. a. altså indvandrerne en ordentlig undervisning. Hvordan forestiller

ministeren sig egentlig at man kan gøre det, når man samtidig giver urimelige vilkår? Der er tale om lærere, der fungerer på den måde, at de så at sige kan opsiges fra dag til dag. De har altså ikke en fast ansættelse som i folkeskolen. De har ikke pension. De har ikke de samme ferieordninger osv. På en lang række punkter er de ringere stillet end alle andre lærere, og de er dårligt organiseret. Det er vel også en af grundene til, at man slår ned lige præcis dér. Dé er en svagt organiseret gruppe, man kan ramme og altså forsøge med et pennestrøg at forringe deres lønmæssige vilkår ganske drastisk. Man turde ikke gøre noget tilsvarende over for de kategorier, som er lidt bedre fagforeningsmæssigt organiseret. Men jeg synes, det vil være interessant at få forklaringen på, hvordan man alligevel forventer at kunne få det nødvendige antal kvalificerede og erfarne lærere på det her område.

Seminarierne har andre gjort mere ud af, og jeg skal gøre det relativt kort. Omkring nedskæringen fra de 130 til de 110 hold vil jeg sige, at det er jo hængt op på disse prognoser, og prognoser kan som bekendt bruges til hvad som helst.

De resultater, prognoserne viser, er fuldstændig afhængige af, hvilke forudsætninger man fylder ind i dem.

Det er rigtigt, at der er et faldende børnetal i folkeskolen – det er der ingen der vil anfægte – men der er en lang række opgaver, der skal løses. Der er særforsorgselevernes integration i folkeskolen; det er der ikke afsat ressourcer til. Det kan ikke lade sig gøre uden katastrofale resultater, hvis man ikke tildeler tilstrækkelige ressourcer til, at denne integration kan komme til at foregå på en ordentlig måde. Der er spørgsmålet om klassekvotienter og andre former for forbedringer af undervisningen. Men der er også et område som voksenuddannelsesområdet mere generelt. Det indgår jo også i princippet i regeringens politik, at man gerne vil gøre noget på voksenundervisningens område. Det er formentlig i hovedsagen folkeskolelærere, der skal varetage denne undervisning. Der er behov for dem, hvis regeringen for alvor vil gøre noget ved det, og der kunne nævnes en lang række andre områder, hvor der er brug for lærere. Prognoserne er fuldstændig afhængige af, hvad det er for nogle